

§ 8. — Zaměstnavatelé jsou povinni podle obdoby předpisů §§ 12, 13 a 14 zák. čl. XIX. z roku 1907 o úrazovém pojištění dělníků na Slovensku a v Podkarpatské Rusi platných, podávat správnímu výboru výkaz o počtu dělníků u nich zaměstnaných a o vyplácených mzdách. Bratrské pokladny předkládají zase čtvrtletně příslušnému správnímu výboru výkazy vyplácených provísí a přídavků mimořádných.

§ 9. — Správní výbor (§ 5) stanoví začátkem každého roku výši příspěvků pro tento rok a zpravi každého zaměstnavatele písemným výměrem o příspěvku naň připadajícím. Do 4 týdnů po dodání písemného výměru, může zaměstnavatel vznést v této lhůtě odpor k úřadu župnímu, který rozhoduje konečně, vyslechnuv vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě. Odpor nemá účinku odkladacího.

Ministr veřejných prací určí, dohodna se s ministrem sociální péče, zatímně výši prvních příspěvků a dobu jejich platnosti.

Výkazy o dlužných příspěvcích, jejichž vykonatelnost potvrdila administrativní vcelnost, jsou exekučním titulem podle §u 1. bodu h), zák. čl. LX. z roku 1881 a §u 31 zák. čl. LIV. z roku 1912.

§ 10. — O sporech mezi správním výborem se strany jedné a mezi bratrskými pokladnami aneb zaměstnavateli se strany druhé rozhoduje konečně úřad župní, vyslechnuv vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 11. — Koncem každého roku podá správní výbor ministru veřejných prací zprávu o svém hospodářství.

§ 12. — Příslušníkům cizího státu, kteří mají trvalé bydliště v cizině, náleží mimořádné přídavky podle tohoto zákona jen tehdy, zachovávali-li jejich stát vůči příslušníkům československým vzájemnost.

§ 13. — Zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností od 1. července 1920. Ustanovení, jež poskytují větších výhod, zůstanou tímto zákonem nedotčena. Vláda se zmocňuje ustanoviti nařízením dobu, kdy tento zákon pozbude opět účinnosti.

§ 14. — Ministru veřejných prací se ukládá, aby, dohodna se s ministrem sociální péče, zákon tento provedl.

Zároveň se vláda zmocňuje, aby působnost zákona ze dne 30. června 1921, č. 248 Sb. z. a n., o dalším prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických, rozšířila nařízením i na Slovensko a Podkarpatskou Rus a při tom také provedla změny jednotlivých ustanovení po případě nezbytně potřebné.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n., dne 6. září 1921.)

Nařízení z 25. srpna 1921, č. 345, o lékárnické sazbě neoficinelních léčiv na účet stran úlev požívajících.

(Vyhlášeno v částce 79. Sb. z. a n., dne 22. září 1921.)

Nařízení z 25. srpna 1921, č. 346, o lékárnické sazbě k rakouské farmakopoei Ed. VIII. pro strany úlev požívající.

(Vyhlášeno v částce 79. Sb. z. a n., dne 22. září 1921.)

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 5. října 1921, č. 366, jímž se provádí zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 30 Sb. z. a n., o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Na základě § 14 zákona ze dne 12. srpna 1921, čís. 303 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1. — K provedení zákona o prozatímním zvýšení zaopatřovacích platů hornických zřizuje se „Ústřední zaopatřovací fond bratrských pokladen v Bratislavě“ jakožto samostatná právnická osoba řízená zvláštním

správním výborem, z něhož hraditi se budou všechna vydání spojená s mimořádným zvýšením hornických provisií. Hornickou provisií rozuměti jest každý zaopatřovací plat, kterého požívá kdokoli v důsledku povinného pojištění u bratrské pokladny.

§ 2. — Bratrské pokladny jsou povinny vypláceti bez vyzvání mimořádné přídavky k zaopatřovacím platům, a to přídavky zadržené od 1. července 1920 do jednoho měsíce od nejbližší měsíční splatnosti po vyhlášení tohoto nařízení, přídavky další současně se zaopatřovacím platem.

Požitky dle § 1. bod 4., zákona vypláceti bude Ústřední zaopatřovací fond měsíčně pozadu zpravidla poštovním šekovým úřadem, při čemž poštovní potvrzení o doručení do vlastních rukou platí za potvrzení o životě.

§ 3. — Do doby směřodátné pro vyměření mimořádného přídavku dle § 1. bod 1., zákona započítati jest i dobu zaměstnání pojištěncova v dřívějších podnicích povinných k pojištění u bratrské pokladny, pokud záložní podíl nebyl vybrán, byť nezapočítaly stanovy té které bratrské pokladny celé doby skutečného zaměstnání do doby členské.

Pro stanovení doby rozhodné pro vyměření mimořádného přídavku dle § 1., bod 2., zákona jest směřodátna členská doba bratrskou pokladnou právoplatně přiznána.

§ 4. — Má-li býti vyplácen mimořádný příravek příslušníku cizího státu, který má trvalé bydliště v cizině, musí býti okolnost, že zachovává jeho stát vůči příslušníkům československým vzájemnost, úředně zjištěna. V případech pochybných budiž vyžádáno rozhodnutí ministerstva veřejných prací.

§ 5. — Bratrské pokladny jsou povinny vyrozuměti každého poživatele zaopatřovacího platu zvláštním výměrem dle vzoru vydaného Ústředním zaopatřovacím fondem o výši přídavku a uvést v něm všechna data umožňující přezkoumání výpočtu.

Ve výměru budiž také obsaženo poučení o právu žalobním dle prvního odstavce §u 3. zákona.

Stejnopis každého výměru, jež dlužno číslovati souhlasně s katastrem (matrikou) bratrské pokladny, doručiti jest Ústřednímu zaopatřovacímu fondu.

§ 6. — Požádá-li za to Ústřední zaopatřovací fond, jsou mimo to bratrské pokladny povinny sděliti fondu data potřebná pro evidenci jednotlivých důchodců.

§ 7. — Šetření o nárocích dle § 1. bod 4., zákona provede báňský kapitán s urychlením a vyslechna Ústřední zaopatřovací fond rozhodne. Do tohoto rozhodnutí přísluší jak žadateli, tak Ústřednímu zaopatřovacímu fondu právo žaloby k vládnímu komisariátu pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 8. — Ústřední zaopatřovací fond uhradí bratrským pokladnám vyplacené mimořádné přídavky, 4% ní úrok z prodlení ode dne výplaty jednotlivých položek do dne nahrazení a hotová vydání s výplatou přídaveků spojená.

Bratrské pokladny jsou povinny předložiti dne 1. ledna, 1. dubna, 1. července a 1. října výpočet všech v předchozím čtvrtletí vyplacených přídaveků, příslušných úroků z prodlení a hotových výloh. Nedodrží-li bratrská pokladna těchto lhůt, ztrácí nárok na náhradu úroků po dobu, o kterou se pozdila.

Ústřední zaopatřovací fond může k žádosti bratrských pokladen poskytnouti jim zálohu za 4% ní zúročení.

§ 9. — Předpisy o volbách správního výboru Ústředního zaopatřovacího fondu (volební řád) budou stanoveny vládním nařízením.

Až do právoplatného provedení voleb spravuje Ústřední zaopatřovací fond prozatímní správní výbor, jmenovaný vládním komisariátem pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 10. — Správní výbor vyua jeimací řád, do kterého jest pojmouti všechna ustanovení pro úpravu služby a zejména též ustanovení, kdo jest oprávněn

za fond podpisovati a fond zastupovati. Tento jednací řád podléhá schválení ministerstva veřejných prací v souhlasu s ministerstvem sociální péče.

Poměr Ústředního zaopatřovacího fondu k Zemské úřadovně pro dělnické pojištění na Slovensku upraví se zvláštní smlouvou.

Smlouva budiž předložena vládnímu komisariátu pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě a ministerstvu sociální péče ke schválení.

Ústřední zaopatřovací fond požívá osvobození od poplatků a kolků do té míry jako bratrské pokladny.

§ 11. — Příspěvky potřebné k účelům fondu rozvrhnou se stejnoměrně na mzdy vyplacené členům provisičního oddělení bratrských pokladen v pololetí předcházejícím výplatě mimořádných přídavků.

Příspěvky tyto jsou splatny 4 neděle po uplynutí každého kalendářního pololetí. Po uplynutí této lhůty jest platiti 4%ní úroky z prodlení od 29. dne počínaje.

Výši příspěvků stanoví na jeden rok předem správní výbor fondu odděleně pro úhradu mimořádných přídavků dle § 1, bod 1. (3. a 4.), a pro úhradu správních výloh a mimořádných přídavků dle § 1, bod 2. (3. a 4.). zákona. Každý podnikatel bude o příspěvku naň připadajícím zpraven výměrem.

Ku konci účetního roku provede se konečné zúčtování. Příspěvky v jednom roce nedobytné rozvrhnou se na rok příští, pokud z pozůstávajícího jmění nemohou býti kryty.

Z vážných důvodů může býti na žádost podniků příspěvková sazba správním výborem po schválení ministerstva veřejných prací přiměřeně snížena.

§ 12. — Na dobu od 1. července 1920 do 31. prosince 1921 stanoví se zatím sazba příspěvková 1% z vyplacené mzdy pro krytí přídavku k provisiím dle § 1, bod 2. (3. a 4.), a ½% z vyplacené mzdy pro krytí přídavků k provisiím dle § 1, bod 1. (3. a 4.), zákona.

Podnikatelé mají v posledním případě právo srážeti členům ve smyslu § 7 zákona ¼% z vyplacené mzdy. První srážku příspěvku lze provést při první výplatě po vyhlášení tohoto nařízení.

Nestačila-li by shora uvedená sazba 1%, může ji správní výbor fondu dodatečně zvýšiti až na 1.5%.

Převyšoval-li by souhrn těchto příspěvků částku, která je potřebna ke krytí všech nákladů, jež se mají hraditi v tomto období, mohou podnikatelé žádati, aby byl tento zbytek poměrně započítán na příspěvky pro příští správní období, dokáží-li, že jejich příspěvek spolu s příspěvkem členů jejich bratrské pokladny převyšuje souhrn přídavků, jež dostávají provisionisté jejich bratrské pokladny od ústředního fondu.

Toto vypočítání a refundování provede se pro každou z obou skupin provisionistů (bod 1. a 2. §u 1 zákona) zvlášť.

§ 13. — Podnikatelé přiznají 1. ledna a 1. července každého roku veškeré mzdy vyplacené v předchozím pololetí členům bratrských pokladen. Do mzdy započísti jest vedle hotově vyplacených pevných mezd všechny drahotní přídavky, ošacovací příspěvky a naturální dávky, i když součet převyšuje u jednotlivce 6000 Kč.

Přiznání za druhé pololetí 1920 jest učiniti do 4 týdnů po vydání tohoto nařízení a příspěvek vypočtený podle hořejší sazby ihned zapraviti.

§ 14. — Ústřední zaopatřovací fond jest oprávněn zkoumati správnost přiznaných mezd a nahlížeti svými zmocněnci do všech mzdových záznamů a dokladů.

Ústřední zaopatřovací fond jest rovněž oprávněn zkoumati správnost předkládaných výkazů výplat u bratrských pokladen, jež jsou povinny všechny knihy a doklady k revizi potřebné předložiti.

§ 15. — Státní dozor nad hospodařením fondu vykonává vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě; do služeb správního výboru může býti vyslán jeho zástupce s hlasem poradním. Výbor

Ústředního zaopatřovacího fondu jest proto povinen každou schůzi výborovou vládnímu komisariátu pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě s udáním denního pořádku alespoň 5 dnů předem oznámiti.

Jmenovanému vládnímu komisariátu buďtež zaslány po jednom opise protokolu schůzí, uzávěrek, ročních zpráv atd.

§ 16. — Vykonatelnost výměru Ústředního zaopatřovacího fondu stvrzuje vládní komisariát pro báňské a hutnické záležitosti v Bratislavě.

§ 17. — Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedení jeho ukládá se ministru veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče.

(Vyhlášen v částce 85. Sb. z. a n., ze dne 10. října 1921.)

Zprostředkování práce a podpory nezaměstnaných.

Zákon z 12. srpna 1921, č. 314, jímž se povoluje státní příspěvek na provedení zajišťovacích a opravných prací nouzových na moravských vodotocích.

(Vyhlášen v částce 71. Sb. z. a n. dne 6. září 1921.)

Zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 322, o podpoře nezaměstnaných.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Kdo má nárok na podporu.

§ 1. — ⁽¹⁾ Příslušníci Československé republiky, kteří podléhají nemocenskému pojištění, mají nárok na podporu v nezaměstnanosti za podmínek, uvedených v tomto zákoně.

⁽²⁾ Nárok za stejných podmínek mohou činit i občané, kteří propuštěni byli z činné služby vojenské nebo z povinnosti k zvláštním úkonům za mobilisace a ve válce podle § 3. branního zákona ze dne 19. března 1920, č. 193 Sb. z. a n., a podle zákona o válečných úkonech ze dne 26. prosince 1912, č. 236 ř. z., pokud se týče dle zák. čl. LXVIII: 1912.

⁽³⁾ Příslušníci cizího státu mohou obdržeti podporu v nezaměstnanosti za týchž podmínek jako příslušníci Československé republiky, měli-li tento cizí stát obdobné opatření a nakládá-li s příslušníky Československé republiky jako se svými státními příslušníky.

Kdo nemá nároku na podporu.

§ 2. — Nároku na podporu v nezaměstnanosti nemá:

1. Kdo stávkuje nebo je z práce vyloučen po dobu stávky nebo výluky. Za výluku se nepokládá dočasné propuštění zaměstnanců způsobené nedostatkem surovin či polotovarů, nebo zastavením dopravy bez viny propuštěných ze zaměstnání, byť nedostatek vznikl v důsledku stávky či výluky;

2. kdo byl vlastní vinou ze zaměstnání propuštěn nebo kdo dobrovolně práci opustí bez závažné příčiny;

3. kdo pro své tělesné nebo duševní vlastnosti není pravidelného zaměstnání schopen;

4. kdo požívá nemocenského od některé nemocenské pokladny;

5. kdo požívá vyživovacího příspěvku podle zákona ze dne 23. září 1919, č. 530 Sb. z. a n., a ze dne 18. března 1921, č. 120 Sb. z. a n.;

6. kdo má majetek, důchod nebo jiný příjem, zabezpečující jeho nezbytnou výživu po dobu nezaměstnanosti;

7. kdo se zdržuje mimo území republiky Československé;

8. sezonní dělníci vyjmá ty, kterým bude nárok na podporu nařízením dle § 19 přiznán.